

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Additamenta ad Pauli Diaconi - Cod. Karlsruhe 2217

Landulfus <Sagax>

[S. l.], [11. Jahrh.]

Paracelsus große Wundartzney 1536. Aus Bibliothek H. P. Sültzer, anno 1698. Vorher ex libris Nicolai Rulandii

[urn:nbn:de:bsz:31-56377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-56377)

~~Handwritten scribble~~

Zu K 2217

1

Ga 611

H. P. Sultzer

— 45. A. 1698.

Ga 611

1/2 Sultzer

Oratio Juliana

uicimus un
Amē amē d
Seruus a ū
ego uos fili
Abrahæ est
ber locū in u
qd uichitis a
Pater nŕ Ab
Abrahæ face
tate uobis io
Nos facitis o
sumus nati, u
pater uester e
ueni. Neq; er
mŕ nŕ gno
ex parte diab
Ille homicida
ritas in eo. C
atq; eius rei pi
ex uobis argu
nŕ creditis m
nŕ auditis, qu
runt ei. Nŕ ne
nŕ habes. Rŕ
sto patre meū,
gloriā meā, est
sermonē meū

uiuimus unq̄, quō tu dicis, liberi reddemini? Rñdit eis Iesus.
 Amē amē dico uobis, q̄ oīs q̄ facit peccatū, seruus est peccati.
 Seruus aut̄ nō manet i domo i eternū, filius manet i eternū. Si
 ergo uos filius liberos reddiderit, uere liberi estis. Scdo q̄ semen
 Abrahæ estis. Sed quæritis me i terficere, q̄a sermo meus nō ha
 bet locū in uobis. Ego q̄d uidi apud patrē meū, loquor, & uos
 q̄d uidistis apud patrē uestrū, facitis. Rñderunt & dixerunt ei.
 Pater n̄r Abrahā est. Dicit eis Iesus. Si filij Abrahæ essetis, opa
 Abrahæ faceretis. **T**ūc aut̄ q̄ritis me i terficere, hoicm q̄ uerit
 atē uobis iocutus sum, quā audiui a deo, hoc Abrahā nō fecit.
 Vos facitis opa patris uestri. Dixerūt itaq̄ ei. Nose stupro nō
 sumus nati, unū patrē habemus Deū. Dixit eis Iesus. Si **D**eus
 pater uester esset, diligeretis utiq̄ me. Ego em̄ ex Deo, pcessi &
 ueni. Neq̄ em̄ a ter ueni, sed ille me misit. Quare loquelam
 meā nō agnoscitis? quia nō potestis audire sermonē meū. Vos
 ex patre diabolo estis, & desyderijs patris uestri uultis obsequi.
 Ille homicida erat ab initio, & in ueritate nō stetit, q̄a nō est ue
 ritas in eo. Cū loquū mendaciū, ex pprijs loquū, q̄a mēdax est
 atq̄ eius rei p̄r. Ego aut̄ q̄ a ueritatē dico, nō creditis mihi. Quis
 ex uobis arguit me de peccato? Porro si ueritatē dico, q̄re uos
 nō creditis mihi? **E**t ex deo est, uerba dei audit, propterea uos
 nō auditis, quia ex deo nō estis. **R**eipōderūt ergo ludæi, & dixe
 runt ei. Nōne bene dicimus nos? q̄ Samaritanus es tu, & demo
 niū habes? Rñdit Iesus. Ego dæmoniū nō habeo, sed cohones
 to patrē meū, & uos ignominia affecistis me. Ego aut̄ non q̄ro
 gloriā meā, est qui q̄rat & iudicet. Amen amē dico uobis, si q̄s
 sermonē meū seruauerit, mortē nō uidebit in eternū. Dixerūt
 T ergo

ergo illi Iudæi. Nunc cognouimus quod dæmoniū habeas. Abrahā mortuus est & pphere, & tu dicis, si quis sermonē meum serua uerit, nō gustabit mortem in æternū. Nunquid tu maior es patre nostro Abrahā? qui mortuus est, & propheta mortui sunt, Quem te ipsum facis? Respōdit Iesus. Si ego glorifico meip̄m, gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me, quem uos dicitis Deum uestrū esse, & tamē nō cognouistis eum, ego autem noui eum. Et si dixerō, quod non nouerim eum, ero similis uestri mendax. Sed noui eum, & sermonem eius seruo. Abraham pater uester exultauit, ut uideret diem meū, & uidit atque gauisus est. Dixerunt ergo Iudæi ad eū. Quinquaginta annos nondū habes, & Abrahā uidisti? Dixit eis Iesus. Amen amen dico uobis, antequā Abrahā nasceret, ego sum. Tollebāt ergo lapides, ut facerent in eū. Iesus autē abscondit se, & exiuit de templo.

ET p̄teriens Iesus, uidit hominē cæcū a natiuitate, & interrogauerūt eū discipuli eius, dicētes. Rabbi, quis peccauit, hic an parentes eius, ut cæcus nasceret? Rōdit Iesus. Neque hic peccauit, neque parētes eius, sed ut manifestent̄ opa Dei in illo. Me oportet opari opa eius qui misit me donec dies est. Venit nox, quā nemo potest opari. Quādiu fuero in mōdo, lux sum mundi. Hoc cū dixisset, exiuit in terrā, & fecit lutū ex sputo, & illeuit lutum super oculos cæci, & dixit ei. Vade, laua in piscina Silog quod si interpretis, sonat missus. Abiit ergo & lauit, & uenit uadens. Itaque uicini & qui uiderāt eū prius, quod mēdicus esset, dicebant. Nōne hic est qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebāt, hic est. Alij rursus, similis est ei. Ille dicebat, ego sum. Dicebāt ergo ei.

Diligebat aut̄ Iesus Marthā & sororē eius, & Lazarū. Ut ergo
 audiuit q̄ ægrotaret tū qdē t̄pis mansit in eodē loco duob̄ die
 bus. Deinde post hoc dicit discipulis. Eamus in Iudæā iterum.
 Dicunt ei discipuli. Rabbi, modo q̄rebant te Iudæi lapidare, &
 iteꝝ uadis illuc? R̄ndit Iesus. Nonne duodecim sunt horę diei?
 Si quis ambulauit in die, nō offendit, q̄a lucē huius mundi ui
 det. Si quis autē ambulauerit ī nocte, offendit, q̄a lux nō est in
 eo. Hæc ait, & post hæc dicit eis. Lazarus amicus noster dormit
 sed uado, ut a somno excitē eū. Dixerunt ergo discipuli eius. Do
 mine, si dormit saluus erit. Dixerat aut̄ Iesus de morte eius, at il
 li putauerūt, q̄ de dormitiōe somni diceret. Tunc ergo Iesus di
 xit eis manifeste. Lazarus mortuus est, & gaudeo p̄pter uos ut
 credatis, q̄ nō fuerim ibi. Sed eamus ad eū. Dixit ergo Thomas
 qui dicit̄ didymus, ad discipulos. Eamus & nos ut moriamur cū
 eo. Venit itaq̄ Iesus, & inuenit eū quatuor dies iā in monumēto
 habentē. Erat aut̄ Bethania iuxta Hierosolymā fere stadijs q̄n
 decim. Multiq̄ ex Iudæis uenerūt ad Marthā ac Mariā, ut cōso
 larent̄ eas de fratre suo. Martha ergo ut audiuit, q̄ Iesus ueniss
 set, occurrit illi. Mariā ꝑo domi desidebat. Dixit ergo Martha
 ad Iesum. Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortu
 us. Sed & nunc scio, q̄ quęcūq̄ poposceris a deo, daturus tibi
 sit Deus. Dicit illi Iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei Martha
 Scio q̄ resurget in resurrectiōe in nouissimo die. Dicit ei Iesus.
 Ego sum resurrectio & uita. Qui credit in me, etiam si mortuus
 fuerit, uiuet, & omnis qui uiuit & credit in me, non morietur in
 æternū. Credis hoc? Ait illi. Etiam domine. Ego credo, q̄ tu sis
 Christus ille filius Dei, qui in mundū uēturus erat. Et cū hæc di
 xisset

S E C V N D V M

xisset, abiit & nocauit Mariā sororē suam clanculū, dicens. Magister adest, & uocat te. Illa ut audiuit, surgit cito, & uenit ad eū. Nondū autē uenerat Iesus in castellū, sed erat in eo loco, ubi occurrerat ei Martha. Iudæi ergo qui erant cum ea in domo, & cōsolabant eā, cū uidissent Mariā quod cito surrexisset & exisset, secuti sunt eam dicētes. Vadit ad monumentū, ut ploret ibi. Maria ergo cum uenisset eo, ubi erat Iesus, uidens eū, accidit ad pedes eius, & dicit ei. Dñe si fuisses hic, nō esset mortuus frater meus. Iesus ergo ut uidit eam plorātem, & Iudæos qui uenerant cum ea plorātes, infremuit spiritu, & exorbauit se in seipsum. Quis posuistis eū? Dicūt ei. Domine, ueni & uide. Lachrymatus est Iesus. Dixerūt ergo Iudæi. Ecce quō amabat eū. Quidā autem ex ipsis dixerunt. Non poterat hic qui aperuit oculos cæci, facere, ut & hic nō moreret? Iesus ergo rursum fremēs in semetipso, uenit ad monumentū. Erat autē spelunca, & lapis impositus erat ei. Ait Iesus. Tollite lapidē. Dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat. Dñe, iam olet, quatrīduanus est em̄. Dicit ei Iesus. Nōne dixi tibi, quod si credideris uisura esses gloriā Dei. Sustulerūt ergo lapidē a loco, ubi is qui mortuus fuerat, erat positus. Iesus autē attollens sursum oculos, dixit. Pater gratias ago tibi, quā audisti me. Ego autē sciebam, quod semp me audis, sed ppter turbā quę circūstat dixi, ut credant quod tu me miseris. Atq; hęc cum dixisset, uoce magna clamauit. Lazare, ueni foras. Et prodijt qui fuerat mortuus, manus & pedes habēs reuinctos fasciis sepulchralibus, & facies illius sudariō erat obuincta. Dicit eis Iesus. Soluite eū, & sinite abire. Multi ergo ex Iudæis qui uenerāt ad Mariā, & uiderāt quę fecisset Iesus, crediderūt in eum.

uocē quēdā mulier de turba, dixit illi. Beatus uenter qui se por-
 tauit, & ubera quæ suxisti. At ille dixit. Quinimo, beati gaudi-
 unt sermonē dei, & custodiūt illū. Turbis autē cōdensantibus se
 coepit dicere. Natio hæc mala est. Signū q̄rit, & signū nō dabit
 ei, nisi signum Ionæ prophetæ. Nam sicut fuit Ionas signū Ni-
 niuitis, ita erit & filius hominis nationi isti. Regina Austri surget
 in iudicio cū uiris nationis huius, & cōdemnabit illos, quia uen-
 nit a finibus terræ, ut audiret sapientiā Solomonis, & ecce plus
 q̄ Solomō hoc in loco. Viri Niniuite surgēt in iudicio cū natio-
 ne hac, & cōdemnabūt illā, quia ad pœnitentiā adducti sunt p̄-
 dicatione Ionæ, & ecce plus q̄ Iona hoc in loco. Nemo lucernā
 accēdit, & in abscondito ponit, neq̄ subter modiū, sed sup̄ cā dela-
 brū, ut qui ingrediunt, lumē uideant. Lucerna corporis est o-
 culus. Cū igit̄ oculus tuus fuerit simplex, totū q̄q̄ corpustuū luci-
 dū erit. Quod si malus fuerit, etiā corpus tuū tenebrosū erit.
 Vide ergo ne lumē qd̄ in te est, tenebrę sint. Si ergo corpus tuū
 totū lucidū fuerit, nō hñs aliquā partē tenebrosam, sic erit luci-
 dum totū, ut cū lucerna fulgore illuminat te. Et cū loqueret̄, ro-
 gauit illū quidā pharisæus, ut prāderet apud se. Iesus autē ingref-
 sus accubuit. Pharisæus autē cū uidisset, admiratus est, quod nō
 prius lauisset ante prandiū. Et ait dñs ad illū. Nūc uos Pharisæi
 exteriora poculi, catiniqū mūdatis, & quod intus est uestri, ple-
 nū est rapina & malitia. Stulti, nōne qui fecit quod foris est, eti-
 am id quod intus est, fecit? Verūtamen quod super est, date ele-
 mosynā, & ecce omnia munda sunt uobis. Sed uæ uobis phari-
 sæis, quia decimatis mētā, & rutā & quoduis olus, & p̄teritis iu-
 diciū & charitatē Dei. Imo hæc oportuit facere, & illa nō omittis
 O ij tere.

Mat. 12
 Mar. 3

1. Reg. 10
 2. Para. 9
 Ionæ. 3.

Mat. 5.
 Mar. 4

Mat. 3

S E C V N D V M

tere. Ne uobis pharisæis, quia diligitis primas cathedras i synagogis, & salutaciones in foro. Ve uobis scribæ & pharisei hypocritæ, quia estis ut monumenta, quæ nō apparent, & homines ambulâtes super, nesciūt. Respondēs aut̄ quidā ex legisperitis, ait illi. Magister, hæc dicēs etiā nos afficis cōtumelia. At ille ait.

Mat. 23

Et uobis legisperitis uē, quia oneratis hoīes oneribus, q̄ portare nō possunt, & ipsi uno digito uestro nō attingitis sarcinas. Væ uobis, quia ædificatis monumēta pphetarū, patres aut̄ ur̄i occiderūt illos, pfecto testamini, q̄ cōprobat̄ facta patrū uestrorū, & nīā illiqdē eos occiderūt, uos aut̄ ædificatis eorū sepulchra. Propterea & sapiētia Dei dixit. Mittā ad illos pphetas & Apostolos, & ex illis occidēt et psequēt̄, ut requirāt̄ sanguis oīm pphetarum, qui effundit̄ a cōstitutioē mūdi, a natiōe ista, a sanguine

2. I. Iera. 24.

Abel usq; ad sanguinē Zacharię, qui perijt inter altare & edē. Profecto dico uobis, regret̄ ab hac natiōe. Væ uobis legisperitis quia tulistis clauē sciētię, ipsi nō introistis, & eos q̄ introibāt uelutistis. Cū aut̄ hæc ad illos diceret, cœperūt legisperiti & pharisei grauiter insistere, & captiose interrogare eū de multis, insidiantes ei, & q̄tentes aliqd uenari ex ore eius q̄ accusarēt eū.

C A P V T XII.

Mat. 16.
Mar. 8.
Mat. 19

CVm autē cōuenisset innumera turbæ multitudo, adeo ut se inuicem cōculcarēt, cœpit dicere ad discipulos suos, primū. Cauete uobis ipsis a fermēto phariseorū, q̄d est hypocrisis. Nihil em̄ opertū est, quod nō reuelabit̄, neq; absconditū, qd nō sciet̄. Qm̄ quæ in tenebris dixistis, in lumie audient̄, & quod in aurē locuti estis in cōclauibus, p̄dicabit̄ in tectis. Dico autē uobis amicis meis, Ne terre amini ab ijs q̄ occidūt corpus, & post hæc

hec nō habēt qđ amplius faciant. Ostendā autē uobis quē timea-
tis. Timete eū, qui postq̄ occiderit, habet potestātē conijciendi
in gehennā, certe dico uobis, hūc timete. Nōne quicq; passerua-
li uāneūt minutis assibus duobus, & unus ex illis nō est in obli-
uione coram deo. Quin & pili capitis uestri omnes numera-
ti sunt, nolite ergo timere, multis passeribus pluitis estis. Dico
autē uobis, omnis qui cūq; cōfessus fuerit me corā homibus, &
filius hominis confitebit̄ illū coram angelis Dei. Qui autē nega-
uerit me, corā hoibus, negabit̄ corā angelis Dei. Et quisquis lo-
quitur dictū ī filiū hominis, remitteť illi, ei ꝑo qui in spiritū san-
ctū conuictū dixerit, nō remitteť. Cū autē adduxerint uos ad sy-
nagogas, & ad magistratus ac potestates, nolite solliciti esse, qua-
liter aut quid respōdeatis, aut quid dicatis, spūs em̄ sanctus do-
cebit uos in eadē hora, quid oporteat uos dicere. Ait autē ei qui-
dā de turba. Magister, dic fratri meo, ut diuidat mecū hāredita-
tem. At ille dixit ei. Homo, quis me cōstituit iudicē uis diuisorē
sup uos? Dixitq; ad illos. Videte & caute ab avaritia, quia nō
in abundantia cuiusquā uita eius est ex ijs que possidet. Dixit
autē similitudinē ad illos dicens. Hominis cuiusdā diuitis ube-
res fructus ager attulit, & cogitabat intra se, dicens. Quid faci-
am, quod nō habeā, quo congregē fructus meos? Et dixit. Hoc
faciam. Destruā horrea mea, & maiora extruā, & illuc cōgrega-
bo omnia quæ nata sunt mihi bona mea, & dicam animæ meæ.
Anima, habes multa bona reposita in annos multos, requiesce
comede, bibe, gaude. Dixit autē illi Deus. Stulte, hac nocte ani-
mam tuā repetunt abste, que ꝑo parasti, cui cedēt? Sic qui recō-
dit sibi, nec est erga Deū diues. Dixitq; ad discipulos suos. Ideo
O iij dico

Matt. 12.

Mar. 3.

Matth. 6.

dico uobis. Nolite solliciti esse anīe uestrae, quid edatis, neq; cor-
 pori, quid induamini. Anima plus est q̄ esca, & corpus plus q̄
 indumentū. Cōsyderate coruos, quia nō semināt, neq; metunt
 q̄bus nō est penuariū, neq; horreū. & Deus pascit illos. Quāto
 magis uos p̄statis uolucris? Quis aut̄ uestrū sollicitudine sua
 potest adijcere ad staturā suā cubitū unū? Si ergo ne id qd̄ qd̄
 minimū est, potestis, quid de ceteris solliciti estis? Cōsyderate li-
 lia quomodo crescunt, nō laborant, neq; nent, dico autē uobis
 nec Solomon in omni gloria sua uestiebat sicut unum ex istis.
 Si autē gramē quod hodie est in agro, & cras in clibanū mittit̄,
 Deus sic uestit, quanto magis uos uestiet o parum fidentes. Et
 uos nolite querere quid esuri sitis, aut quid bibituri, & nolite in
 sublime tolli, hae em̄ oīa gentes mundi quærunt, pater aut̄ ue-
 ster scit, q̄ istis indigeatis. Quin potius quærite regnū Dei, &
 hae oīa adijcent̄ uobis. Noli timere pusille grex, quia complaci-
 tum est patri uestro, dare uobis regnū. Vendite quę possidetis
 & date eleemosynā. Parate uobis sacculos, qui nō ueterascunt
 thesaurū nō deficientē in caelis, quo fur non accedit, neq; tinea
 corrumpit, ubi em̄ thesaurus uester est, ibi & cor uestrum erit.
 Sint lumbi uestri p̄cincti, & lucernae accensae, & uos similes ho-
 minibus, expectantibus dominū suū, quādo reuertat̄ a nuptijs
 ut cū uenerit ac pulsauerit, confestim aperiant ei. Beati serui il-
 li, quos, cum uenerit dominus, inuenerit uigilantes. Amē dico
 uobis, q̄ p̄cinget se, & faciet illos discumbere, & trāsiens mi-
 nistrabit illis. Et si uenerit in secūda uigilia, & si in tertia uigilia
 uenerit, atq; ita inuenerit, beati sunt serui illi. Hoc autē scitote,
 quod si scisset pater familias, qua hora fur uenturus fuisset, uigi-
 lasset

Mat. 10

Mat. 14

Mar. 13.

atis, neq; cor
 rumpas plus q;
 neq; merune
 illos. Quāto
 citudine sua
 ne id qdē qd
 slyderate lē
 o autē uobis
 um ex istis,
 banū mīcū,
 fidentes. Et
 , & nolite in
 ater aū ue
 gnū Dei, &
 ia complaci
 ne possidetis
 ueterascunt
 neq; tinea
 estrum erit.
 s similes ho
 raī a nupū
 eati serui il
 . Amē dico
 trāliens mi
 ertia uigilia
 autē scitote,
 fuisset, uigi
 lasset

